

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Benyttelsen af Automobile har i den seneste Tid antaget et saadant Omfang, at man i betydelig Grad har savnet almindelige Regler, der regulerede dette Forhold. Det skal indrømmes, at der til Anvendelsen af Automobile, saaledes som disse alt have udviklet sig, knytter sig ikke ringe Interesser, og det tør ventes, at deres Anvendelse og Betydning i Fremtiden vil blive større. Ligesom der derfor ikke vil kunne blive Spørgsmaal om at skride til Bestemmelser, der umuliggøre eller dog i væsentligere Grad hæmme deres Anvendelse, saaledes maa det ogsaa erkendes, at den Udvikling, selve dette Befordringsmidlets Grad for Tiden undergaar, indeholder en Opfordring til at gaa frem med Varsomhed for ikke at lægge noget af en død Haand over den naturlige fortsatte Udvikling, der tør haabes ikke blot yderligere at fuldkommengøre Befordringsmidlet som saadant, men ogsaa at finde Udveje for Begrænsningen af de for andre vejfarende opstaaende Ulemper. Paa den anden Side maa det ikke overses, at selve Opkomsten af et saadant nyt Befordringsmiddel fremkalder Spørgsmaal, som den bestaaende — almindelige eller stedlige — Retsorden ikke har haft Lejlighed til tidligere at opkaste og besvare, og at selve Befordringsmidlets Uvanthed og den ringere Kendskab til det indenfor vide Kredse opfordrer til at omgærde dets Anvendelse med saadanne Forskrifter, som noget kunne afværge de Farer, der flyde af en mindre kyndig eller hensynsfuld Brug. Det staar for Regeringen som utvivlsomt, at i Nutiden og i en lang Fremtid vil Automobil et som Befordringsmiddel være af en i Sammenligning med den øvrige Gade- og Vejfaerd aldeles underordnet Betydning, saa at der

uden Betænkelighed kan skrides til ved nogenlunde virksomme Bestemmelser at værne om Hovedfærdslen. Nødvendigheden af saadanne Bestemmelser har Regeringen saa meget mere maattet føle sig overtydet om, som det allerede i adskillige Tilfælde ogsaa her hjemme har vist sig, at Anvendelsen af Automobile har medført Ulykker, som jævnlig maa antages at kunne være undgaaede ved Fastsættelsen af hensigtsmæssige Bestemmelser. At saadanne Forskrifter i saa stort Omfang som muligt bør være gældende for hele Landet, maa være en Følge allerede deraf, at denne Befordrings Anvendelse i langt mindre Grad end de sædvanlige Køretøjer er bundet til snævre stedlige Grænser, men uden Vanskelighed og allerede nu til Dels i betydeligt Omfang finder Sted mellem de forskellige Dele af Landet.

Det er paa Grundlag af dette Synspunkt, det foreliggende Lovforslag er udarbejdet. Dets Bestemmelser samle sig om de to Hovedfordringer: at ingen maa være Fører af et Automobil uden paa behørig Maade at have aflagt Prøve paa sin Evne i saa Henseende og modtaget den deraf betingede offentlige Autorisation, samt at ethvert Automobil skal være indregistreret paa en nærmere bestemt Maade, saaledes at Registreringen, der henlægges til Politimyndighederne, betinges af, at Befordringsmidlet fyldestgør visse bestemte Betingelser i Henseende til Indretning, Udstyr o. l. Hertil slutter sig endelig med direkte Hensyn til Afværgelsen af Ulykker Forskrifter angaaende Kørehastighed, Lygteføring etc. Med Hensyn til det mere detaillerede Indhold af Lovforslaget skal man henvise til dettes egne Bestemmelser, der formentlig ikke trænge til nærmere Forklaring.